

Το χταπόδι «κλόουν» και οι καρχαρίες μας

Η αλήθεια είναι ότι στα τόσο μικρά παιδιά η περιβαλλοντική εκπαίδευση αποτελεί πρόκληση , αλλά και πεδίο ανάπτυξης θεμελιωδών ικανοτήτων, αξιών, ιδεών που θα τα βοηθήσει στην επίλυση προβλημάτων έτσι ώστε να αποκτούν κοινωνική και συναισθηματική επάρκεια και να μπορούν να αναπτύσσουν διαπροσωπικές σχέσεις.

Πιστεύοντας βαθιά ότι για να καταλάβουν τα παιδιά την σημασία της ανακύκλωσης ή μάλλον της σωστής διαχείρισης των απορριμμάτων θα πρέπει πρώτα να αγαπήσουν και να γνωρίσουν την ίδια φύση. Βάλαμε πλώρη να μιλήσουμε για τη θάλασσα, την μόλυνση και τις συνέπειες στον πλανήτη μας και τέλος για τα ξεχωριστά πλάσματα που ζουν σ' αυτή κάτι που

αυτό τον καιρό τα παιδιά βιωματικά φέρνουν ερεθίσματα από την γνωριμία τους με το υγρό στοιχείο.

Η ενασχόληση των παιδιών με το θέμα έφερε ερεθίσματα και ιδέες. Πολλές φορές μας έφερε και σε δύσκολη θέση μέσα από τα ερωτήματά τους.

- ❖ Γιατί τα ψαράκια τρώνε τα πλαστικά ;
- ❖ Γιατί στην παραλία δεν έχει καλαθάκι για τα σκουπίδια;
- ❖ Το σωσίβιο από τι άλλο μπορεί να γίνει αν δεν είναι πλαστικό;
- ❖ Γιατί ο γλάρος δεν ξεχωρίζει το σκουπιδάκι από το φαΐ του;

Η εικαστική έκφραση των παραπάνω προβληματισμών ήταν η δημιουργία μιας εικόνας της θάλασσας με αντικείμενα που μπορούμε να ξαναχρησιμοποιήσουμε. Τα παιδιά επέλεξαν υλικά, τα ‘δούλεψαν’, τα χρωμάτισαν, τα έπλασαν, τους έδωσαν ζωή φτιάχνοντας και τη δικιά τους ιστορία για το χταπόδι «κλόουν», τον «Τιτανικό» , τον φάρο ,τον γλάρο και τους δύο τρομερούς καρχαρίες.

Η δράση συντέλεσε στη αλληλεπίδραση των παιδιών, στην ανάπτυξη των ιδεών τους και στην βελτίωση του τρόπου επίλυση προβλημάτων, καθώς στην αισθητική τους καλλιέργεια και στον τρόπο που ορίζουν στην ανακύκλωση. Επίσης στην αντίληψη τους τόσο για την διαδικασία της ανακύκλωσης όσο και για τα είδη των υλικών που μπορούν να ανακυκλωθούν και πόσο αυτό μπορεί να έχει πρακτική εφαρμογή στην καθημερινότητά τους.

Οι παιδαγωγοί
Πελαγία Μπίκα
Φωτούλα Βαζιργιαντζίκη
Τάνια Αναστίογλου

5ος Παιδικός Σταθμός